

[Ministeren for offentlige arbejder.]

tage afprøvning af et eksemplar af materiellet. Hvis det konstateres, at materiellet opfylder konstruktionskravene, foretager DEMKO registrering af materiellet som lovligt. Hvis kravene derimod ikke er opfyldt, kan det pålægges fabrikant og forhandlere at ophøre med forhandlingen af det pågældende produkt og at tilbagekalde allerede solgte eksemplarer.

Den nugældende danske kontrolordning er altså strengere, end hvad der kan godtages efter EFs regler, og på grund af den tvungne godkendelse forud for markedsføringen har man her i landet på en administrativt bekvem måde kunnet opretholde et højt sikkerhedsniveau på elektrisk materiel. På denne baggrund har det naturligvis ikke været helt uden betænkeligheder at skulle tilpasse kontrolsystemet til EFs krav om, at der ikke må skabes hindringer for den fri omsætning af elektrisk materiel inden for Fællesskaberne. Ved forhandlingerne om dette spørgsmål blev der imidlertid fra de andre EF-partners side vist megen forståelse for de danske synspunkter, og under hensyn til det danske ønske om at kunne bevare en u-svækket myndighedskontrol med de varer, der bringes på markedet i Danmark, gik de andre stater med til, at Danmark for sit vedkommende kan vedblive med at indkalde eksemplarer af de enkelte materieltyper til undersøgelse. Denne ret vil man som nævnt benytte sig af, og man vil samtidig forsøge at intensivere den stikprøvekontrol, som DEMKO allerede foretager af det materiel, der findes i forretningerne. Hertil kommer, at selv om det under den fremtidige ordning lettere vil kunne lade sig gøre at markedsføre materiel, der ikke opfylder konstruktionsforskrifterne, vil dette fremdeles være en strafbar handling. Det må derfor antages, at den foreslåede nye ordning med kontrol af materiellet efter markedsføringen ikke vil indebære nogen forringelse af det nuværende sikkerhedsniveau med hensyn til beskyttelse mod berørings- og brandfare ved elektrisk materiel. Det kan i øvrigt bemærkes, at der ikke findes noget som helst holdepunkt for at antage, at der i de øvrige EF-lande, hvor myndighederne ikke foretager en så indgående kontrol med elektrisk materiel som i Danmark og de øvrige nordiske lande, skulle findes et generelt lavere sikkerhedsniveau.

Det pågældende EF-direktiv blev vedtaget i februar 1973, men under hensyn til, at den her i landet gældende kontrolordning skulle ændres

på væsentlige punkter, blev der indrømmet Danmark en overgangsperiode på 5 år. Den nye kontrolordning agtes derfor sat i kraft pr. 1. februar 1978.

Den nugældende kontrolordning hviler økonomisk i sig selv, idet DEMKOs udgifter dækkes fuldt ud gennem de afgifter, som fabrikanter og importører betaler dels for den afprøvning af materiellet, der danner grundlag for typegodkendelsen, dels for opretholdelsen af godkendelserne. Under den foreslåede nye kontrolordning vil det ikke være muligt af hensyn til EFs regler at fastsætte afgifter i et sådant omfang, at samtlige udgifter ved kontrolvirksomheden vil kunne dækkes. Det er derfor foreslået, at det manglende beløb opkræves hos elværkerne, der i forvejen er med til at dække udgifterne ved det offentliges virksomhed på området for den elektriske sikkerhed, idet elektricitetsrådets driftsudgifter inddækkes fuldt ud af de store elværker.

Ud over gennemførelsen af en ny kontrolordning for elektrisk materiel tager lovforslaget også sigte på ikraftsættelse af stærkstrømsloven i Grønland. Baggrunden for ønsket herom er, at de grønlandske elværker, som for de flestes vedkommende drives af Grønlands Tekniske Organisation, skal overtages af de grønlandske kommuner pr. 1. januar 1979. Der opstår derved et behov for at kunne føre tilsyn med værkerne og med stærkstrømslovens overholdelse i det hele taget, på samme måde som elektricitetsrådet gør det her i Danmark.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til velvillig behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Knud Jespersen*) (DKP):

Herved skal jeg tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Midlertidig ophævelse af afgiften for danske varer), idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Edele Kruchow.

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov medde-

Formanden:

les fra og med den 3. december, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Poul Dam) (SF):

Folketinget har nu vedtaget at meddele orlov til fru *Edele Kruchow*, og jeg skal herefter gøre indstilling om godkendelse af hendes stedfortræder som midlertidigt medlem.

Det drejer sig om fhv. minister *Helge Larsen*, der er 1. stedfortræder for det radikale venstre i Roskilde amtskreds, hvor fru *Edele Kruchow* er valgt.

Udvalget til valgs prøvelse har behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling.

Fhv. minister *Helge Larsen* godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med i dag, den 3. december 1976.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 147 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter.

(Lovforslag nr. L 51. Fremsat 12/10 76. Første behandling 27/10 76. Betænkning 26/11 76. Anden behandling 30/11 76).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af *Glistrup* (FP) og *Ove Jensen* (FP):

Til § 1.

I § 17 a, stk. 2, ændres ordet »rekvirent« til: »fordringshaver«.

B e m æ r k n i n g e r.

Forslaget er overensstemmende med ministerens nærmere definition af ordet rekvirent, som denne er angivet til udvalgsbetænkningen af 26. november 1976. Det er fundet hensigtsmæssigt at flytte denne definition op i selve lovtæksten, da der utvivlsomt i det praktiske

retsliv vil være mange, som ønsker at spare gebyret, og som bevidst eller ubevidst deraf ledes hen til at sige, at når ordet rekvirent er brugt i lovtæksten, må dette betyde den, som rekvirerer fogedforretningen, og det vil altså i det typiske tilfælde sige den pågældende advokat. At tage en lang strid frem og tilbage herom på grund af en uklar lovformulering er ikke anbefalsesværdigt.

Dertil kommer, at når lovtæksten omtaler rekviritus som »skyldner«, er det sprogligt unaturligt at omtale modparten som en »rekvirent«, når der vitterligt er tale om, at modstykket til en skyldner er en fordringshaver. Den af ministeren for skatter og afgifter i folketinget den 30. november 1976 omtalte betragtning, at der jo ikke behøver at være tale om egentlige skyldforhold, kan ikke være holdbar, når ministerens eget forslag netop bruger udtrykket »skyldner«. Det er således ud fra alle hensyn det rigtige at få gjort lovtæksten så klar og utvetydig som muligt, således at de, der virker i retslivet, ikke skal spille tid på at tvistes om noget, som de nu kun vil kunne finde i Folketingstidendes tillæg B, men som de har et rimeligt krav på at kunne læse i selve lovtæksten.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Camre (S):

På vegne af venstre, det konservative folkeparti og socialdemokratiet skal jeg indstille, at man stemmer imod det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, idet det vil medføre en sprogligt u hensigtsmæssig ændring af denne lovgivning.

Gudme (RV):

På min gruppes vegne kan jeg følge hr. Camre med hensyn til anbefalingen af at stemme imod, men jeg gør det med et suk. Forholdet er nemlig det, at jeg synes, at uklarheden er nok så stor og altså kun bliver delvis afhjulpet ved hjælp af nogle bemærkninger, som er givet fra skatte- og afgiftsministeriet i forbindelse med betænkningen.

Hvis man tager ordet rekvirent sprogligt – og det var lidt vanskeligt at få det fastslået, for Juridisk Ordbog var forsvundet fra hylden heroppe på biblioteket, men den kunne findes ude i byen – så er det ifølge 1965-udgaven »den, der begærer foretaget en fogedforretning,